

Uchwała Nr 15/2006
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 22 lutego 2006 roku

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Miasta Świeradów
Zdrój Nr I/7/2006 z dnia 25 stycznia 2006 roku w sprawie zmiany uchwały
nr XIII/85/2005 Rady Miasta Świeradów Zdrój z dnia 30 listopada 2005 roku
w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości

Na podstawie art.18 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2001 roku Nr 55 poz.577 ze zm.) oraz art.91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz.1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność uchwały Rady Miasta Świeradów Zdrój Nr I/7/2006 z dnia 25 stycznia 2006 roku w sprawie zmiany uchwały nr XIII/85/2005 Rady Miasta Świeradów Zdrój z dnia 30 listopada 2005 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości, wobec naruszenia art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polski z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. Nr 78, poz.483) w zakresie dotyczącym zasad tworzenia prawa podatkowego w demokratycznym państwie prawnym.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Miasta Świeradów Zdrój Nr I/7/2006 z dnia 25 stycznia 2006 roku w sprawie zmiany uchwały nr XIII/85/2005 Rady Miasta Świeradów Zdrój z dnia 30 listopada 2005 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu – Zespołu w Jeleniej Górze 1 lutego 2006 roku.

W §1 pkt 1 lit b uchwały nr XIII/85/2005 z 30 listopada 2005 roku Rada Miasta ustaliła:

- stawki podatku od gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie kręgielni i kortów tenisowych, wyciągów narciarskich i nartostrad – 0,34 zł za 1 m² powierzchni.

Uchwałą Nr I/7/2006 z 25 stycznia 2006 roku Rada Miasta dokonała zmiany wyżej cytowanych postanowień dodając po słowach “w zakresie kręgielni i kortów tenisowych” wyrazy “dopuszczonych do użytkowania i działających przez minimum 40 dni w roku”, czym w istocie dokonała podwyższenia stawki podatku od nieruchomości dla części podatników prowadzących działalności w zakresie wyciągów narciarskich i nartostrad (nie spełniających wymogów określonych przez radę).

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, że została ona podjęta w sposób naruszający podstawowe zasady tworzenia prawa w demokratycznym państwie prawnym, jakim jest Rzeczpospolita Polska (art.2 konstytucji RP). Zasady te zostały podkreślone w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego ukształtowanym na tle badania zgodności ustaw podatkowych z konstytucją. Jedną z tych zasad dotyczy zakresu dokonywania zmian podatków wymierzonych w skali roku, w trakcie roku podatkowego. Podatek od nieruchomości w świetle unormowań ustawy z dnia 9 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2002 roku Nr 9, poz.84 ze zmianami) należy do podatków wymierzanych w skali roku. W orzeczeniu z dnia 29 marca 1994 roku (K 13/93) Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że ustawodawstwo podatkowe dotyczące podatków płaconych w skali rocznej powinno być tworzone nie tylko z respektowaniem zasady niedziałania prawa wstecz, lecz także przy zachowaniu stosownej *vacatio legis* w roku poprzedzającym rok

podatkowy. Podatnicy powinni mieć czas na dostosowanie swoich decyzji do podatku, który będą musieli zapłacić w nadchodzącym roku podatkowym, a podejmowanie decyzji – zwłaszcza zawodowych i gospodarczych – wymaga dłuższego czasu. Dlatego przepisy podatkowe muszą być znane podatnikowi przed rozpoczęciem roku podatkowego, bowiem tylko wtedy można skutecznie rozporządzać życiowymi interesami.

W późniejszym orzecznictwie zasada ta została rozwinięta i uległa utrwaleniu, jak również została potwierdzona jej aktualność na gruncie Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 roku [zob. też: orz z 24 maja 1994 r. (k 1/94), orz. z 12 stycznia 1995 r. (K 1/94, orz z 15 marca 1995 r. (K 1/95), wyr. z 25 listopada 1997 r. (K 26/97), za: J. Oniszczyk, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, Zakamycze 200, s. 124-126].

W świetle cytowanego orzecznictwa oraz poglądów doktryny prawa podatkowego nie pozostawia wątpliwości to, iż złamaniem wynikającej z art.2 Konstytucji zasady pewności prawa i zaufania obywateli do państwa jest – w przypadku podatku wymierzanego w skali rocznej – zwiększenie stawek podatkowych uchwalonych w trakcie roku podatkowego. Zasada ta jest powszechnie akceptowana w nauce prawa i w orzecznictwie i nie wymaga szerszego uzasadnienia (sygn. akt I SA/Wr 1608/03 z dnia 26 września 2003 roku)

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Burmistrzowi Miasta Świeradów Zdrój przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu ul. Świętego Mikołaja 78/79 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski